

Córrer davant dels animals és perillós, però forma part de la cultura mediterrània ■ EL PUNT AVUI

La plaça de bous de Tortosa

El darrer dia de l'any és el fixat pel Parlament per posar fi a les curses de bous a Catalunya, malgrat les resistències dels pro-taurins estimulats pel PP. Al llarg dels darrers anys s'han anat clausurant les diverses places catalanes, Tarragona i Figueres foren les darreres. Abans hi va haver Girona, Olot, les Arenes de Barcelona... Només restava la Monumental de Barcelona, cada cop menys taurina i més turística. Tortosa també va tenir una plaça de bous, l'única de les Terres de l'Ebre i la tercera en antiguitat de Catalunya. Estava al barri de Remolins, va ser inaugurada el 1844, i segurament tingué prou èxit perquè fos ampliada i modernitzada el 1881. Quan hi havia curses de bous hi acudia gent d'arreu del territori, en especial dels pobles del Delta que, a partir del 1926, pujaven amb el carri-

let de la Cava. Als anys seixanta s'intentà reactivar-ne l'afecció portant places desmuntables, que s'instal·laven vora el camp de futbol de Ferreries, amb el projecte de fer-n'hi una de fixa, però no va reeixir.

A les comarques riberenques hi ha hagut sempre molta afecció als bous, i encara és ben viva. Els actes centrals de les festes majors dels pobles tenen com a protagonistes els bous al carrer (bou corregut, bou embolat, bou caplaçat), i el bou a la plaça (tentar, capotar, saltar i retallar) en improvisats closos taurins formats, abans per carros, ara per remolcs agrícoles. Així ha estat des de sempre i així volen que continuï la immensa majoria de la gent. Tortosa és de les poques poblacions on ara no se'n fan, ja que a la classe dominant dels anys quaranta, que parlava en castellà per sentir-se identi-

cada com a tal, li semblava de poca categoria, però, fins a principis de segle es tancava el carrer de la Rosa, des del pont de la Pedra a la catedral per a que els tortosins gaudissin de la festa. Els bous de l'Ebre no tenen res a veure amb les curses en plaça tancada on es martiritza i executa l'animal amb grans sofriments. Els bous correguts tornen a pasturar als prats dels Ports fins a la propera festa major, al poble veí. De ben segur que hi ha situacions que cal corregir i algunes modalitats s'han de vigilar de prop per garantir que no hi hagi patiment dels animals, però d'aquí a qüestionar que la gent pugui córrer lliurement davant de les vaquetes, hi ha un abisme. Als detractors de la festa, solament un suggeriment: que vagin a Paül, amb bon calcer però, i gaudiran d'emocions irrepetibles.